

LEEUWARDER COURANT.

den 1 FEBRUARY.

De Gouverneur van de provincie Vriesland, waarschuwd, by deze, het publiek, om voorzigtig te zyn in het gebruik van het Ys, doordien door de gevallen sneeuw, voortaan met de SLUIZEN zal worden GESTROOMD.

LEEWARDEN, den 19den January 1815.

De Gouverneur voornoemd,
L. AEBINGA VAN HUMALDA.

MILAN, den 11 Januarij.

Omtrent de samenzwering, welke alhier ontdekt is geworden, verneemt men niets stelligs. Het onderzoek wordt voortgezet, doch geheim gehouden, dan het schijnt, dat de misdaad der samenzweerders door eene opgeligte correspondentie, zoo wel met cijfers, als met eene zekere kunstinkt geschreven, bewezen is en dat de samenzwering tegen de thans bestaande orde van zaken in Italie gerigt was. Men wil, dat een der gevangenen reeds eene poging heeft gedaan, om zich het leven te benemen. Men verzekert ook, dat de generaal Bertrand incognito van het eiland Elba zoude gekomen zijn, en eene geheime samenkomst met eenige der thans gearresteerde personen gehad hebben.

LONDEN, van den 17—20 Januarij.

De geboortedag van Hare Majesteit de Koningin, die den 19den mei 1814, haar 70ste jaar bereikt heeft, is volgens gewoonte eergisteren gevierd. Hare Majesteit heeft bij deze, gelegenheid de gelukwenschingen van alle de leden der koninklijke familie, die te Windsor waren, ontvangen. De hertog en hertogin van York, hadden zich mede derwaarts begaven. Des avonds was er een groot feest te Frogmore, waarop, behalven de koninklijke familie, vele personen van aanzien genodigd waren.

Een onzer dagbladen, behelst het navolgende: „De overleden Nabob van Oude, heeft eene schat van zeven- en een-half-miljoen ponden sterlingen nagelaten. Hij verlangde vuriglijk, dat zijn tweede zoophem zoude opvolgen, met uitsluiting van zijn oudsten, en had, ten dien einde, onderhandelingen met de Oost-Indische compagnie aangeknoopt. Beide deze zonen betwisten thans elkanderen den troon, en met oogmerk om de zelfde te verzoenen, is lord Moira met een talrijk gevolg van Calcutta vertrokken. Men twijfelt niet, of dit geld zal aan de compagnie worden, aangeboden, welke daarmede alle de openstaande schulden zoude kunnen afbetalen.”

Er is een koopvaardij-schip onmiddellijk van St. Domingo hier aangekomen, hetwelk den agsten van Kaap François gezeld is; op dat tijdstip vreesde *Christophe* of veinsde hij de spoedige aankomst te vrezen van een door den Koning van Frankrijk afgezonden leger, om die volkplanting te heroveren. Hij gaf voor depêches onder zich te hebben, die geen twijfel meer overlieten, over de voornemens van het fransch gouvernement, en diensvolgens hield hij de heer *Medina*, amptgenoot van den heer *Lavaysse*, in de door het provisioneel fransche gouvernement, naar St. Domingo gezondene commissie, met geweld bij zich. De generaal *Lavaysse*, had zich ten minsten een terugtogt bespaard, en de heer *Medina*, heeft zich blootgesteld zijne vermetelheid en onvoorzichtigheid met zijn hoofd te betalen.

VERVOLG VAN PARYS, van den 21 Januarij.

Regtbank van Eersten Aanleg.

De heer *Bonnet* heeft, gisteren, de zaak van de hertogin de Saint-Leu bepleit.

„Welk een schouwspel”, zeide hij, „welk een tevens aandoenlijk en smettelijk schouwspel is deze geregelijke kampstrijd, tusschen eenen vader, die zijn kind wil hebben, en eene moeder, die het wil behouden! Indien het gevoel alleen zulk een twistgeding moest beoordeelen, hoe moeilijk zoude het dan zijn het verzoek eens vaders af te slaan! en hoe wreed de voorkeur der moederlijke teederheid te miskennen!”

„Maar gij moet niet alleen tusschen twee echtgenooten uitspraak doen; er bestaat eene derde partij: deze is het kind, hetwelk, sedert eedige maanden, door dezelfde wettigen Souverein, tot gene verheven waardigheid geroepen is; dat kind, welks belang en bestemming, te midden van veel grooter belangen, gewogen worden.

„Het geheele pleidooi van den heer *Tripiet* was op art. 373 van het code gegrond, waarin gezegd wordt: „dat de uitoefening der ouderlijke magt, gedurende het huwelijk, den vader alleen toekomt.” „Zie hier”, zeide de heer *Bonnet*, „waarbij mijne partij zich bepaald heeft; achter dit laconismus ligt misschien eenige verfining van de kunst verscholen; doch wat mij betreft, dezelve is mij vreemd. Ik zal U thans de zaak in hare geheele naaktheid voorleggen.”

De heer *Bonnet*, na vastgesteld te hebben, dat art. 373 slechts een algemeen beginsel bevat, vatbaar voor verscheiden uitzonderingen, haalde verscheiden uitzonderingen aan, in bijna soortgelijke gevallen gedaan, en waarbij het kind, dan eens aan den vader, dan eens aan de moeder is toegewezen, doch daarbij tot regel nemende dit onveranderlijk beginsel, het grooter belang des kinds.

„Men zal mij tegenwerpen”, voegde hij er bij, „dat die uitzonderingen, voor het grootste gedeelte, gedaan zijn, na eene geregeld uitgesproken scheiding van tafel en bed, en dat er geene zoodanige scheiding tusschen den grave de Saint-Leu en de hertogin de Saint-Leu bestaat; dan, doet zich tusschen hen niet een nog meer onoverkomelijke hinderpaal op, dan de scheiding van tafel en bed; een door de beide partijen erkende hinderpaal, hoedanig deze is, dat al de

kinderen aan een' der beide echtgenooten moeten toe- vertrouwd worden?

„De heer de Saint-Leu heeft afstand van zijn vaderland gedaan; hij is voortvlugtig; hij is wereldburger; dan woont hij te Gijts in Siemmarcken, dan te Lausanne; thans houdt hij zijn verblijf te Rome; terwijl mevrouw de Saint-Leu in Frankrijk woonachtig is, en in het huwelijks-domicilie, in hetzelve bevoerd, door haren echtgenoot gekocht hotel, blijft. De vereeniging is derhalve onmogelijk.

„Partij geeft voor, dat de heer de Saint-Leu een vreemdeling is; hij haalt daartoe aan, dat aan, hetwelk wil, dat eene fransche vrouw, echtgenoot eens vreemdelings geworden, men staat haars mans volgen moet. Deze vordering is strijdig met de oude en met de nieuwe leer.

„Het was een vaar en onbetwistbaar beginsel van de oude regtsgeleerdheid, dat de vrouw haren man alerwege moest volgen, behalven buiten het Koninkrijk. Dit beginsel was bestendiglijk door den eerbiedwaardigen *Poshier* aangenomen.

„Dit punt is bij den staatsraad, tijdens de discussien over het burgerlijk wetboek, behandeld. Al de adviizen, één slechts uitgezonderd, waren voor de oude leer, en dat eenige gevoelen was dat van den *Ersten Consul*. Men nam eindelijk het gevoelen van den heer *Boulay* (de la Meurthe) aan, dat men dit punt aan de zaren en de omstandigheden moest overlaten.”

De heer *Bonnet* zijne discussie, wat het regt betreft, ontwikkeld hebbende, onderzocht, voor zoo veel de daadzaken betrof, welke het ware belang des kinds is, en hier legde hij den registers stukken van het hoogste aapbelang voor.

Tijdens de vereeniging van Holland met Frankrijk, werd de Koningin *Hortensia*, bij eene akte van het opperhoofd van het gouvernement, met de zorg over, en de opvoeding van hare kinderen belast. Dezelve stond haar, voor haar en hare beide kinderen, eene dotatie van 1,750,000 franken toe.

Er vielen groote veranderingen voor. De graaf de Saint-Leu kwam, in de eerste maanden van 1814, in Frankrijk terug, en zag toen voor de eerstemaal den jongen *Napoleon-Lodewijk*, waarover in het proces kwestie is; hij had hem nooit dan gedurende die weinige dagen gekend. Weldra verliet de graaf de Saint-Leu Frankrijk; en, den 19den april, werd die voor altijd gedenkwaardige conventie geteekend, welke door de Souvereinen van Europa voorgeschreven, door hem, die afstand deed, geteekend en door het provisioneel gouvernement goedgekeurd werd.

De heer *Bonnet* hield de wijze, waarop het 6de art. van dat verdrag gesteld is, voor zeer gewigtig.

Bij hetzelfde wordt aan *Joseph Buonaparte* en deszelfs echtgenoot, gezamenlijk 500,000 fr. renten, en aan *Ferme* en deszelfs echtgenoot, gezamenlijk insgelijks 500,000 fr. toegelegd. Wat den graaf de Saint-Leu betreft, het geschiedde hier zonder oogmerk, dat zijne belangen van die zijner familie afgescheiden werden: men heeft aan hem een inkomen van 200,000 fr., en aan zijne echtgenoot en kinderen afzonderlijk 400,000 fr. toegelegd.

„Men zal mij te gemoet voeren”, zeide de heer *Bonnet*, „dat onze wettige Monarch dat verdrag niet in deszelfs geheel bekrachtigd heeft. Hij heeft hetzelfde ten minste voor dat gedeelte, waaraan zich dit proces refereert, goedgekeurd.”

„De Koning drukt zich, in zijne opene brieven van den 30sten mei 1814, aldus uit:

„Den toestand in aanmerking nemende van mevr. „*Hortensia Eugénia de Beauharnais*, en het verdrag, „van den 19den april 1814, uitgedrukt, mitsgaders de „aan ons door de hooge contracterende Mogendheden „gedane aanzoeken, hebben wij, om gezegd verdrag „van kracht te doen zijn, haar in den rang en titel „van hertogin bevestigd, en bevestigen haar in de „zelve, verheffende, bij deze, het landgoed van Saint- „Leu ten haren behoefte, tot hertogdom, hetwelk „volgens eertsgeboorte, regt op hare kinderen van het „mannelijk oir zal overgaan, opdat zij daarvan in vol- „len eigendom het genot hebbe, met het regt om „daarover te beschikken, zonder de volmagt van haren „echtgenoot te behoeven.”

„Alles is beslist, hernam de advocaat, door die uitstekende weldaad, welke dankbare harten gevonden heeft. Wat moet men denken van deze ongepaste vordering, strekkende om van den jongen hertog de Saint-Leu eenen vreemdeling te maken, hem aan het land, waar zijn geheele vermogen, zijne gansche waardigheid ligt, alwaar het eenig voorwerp zijner eerbzucht is, te onttrekken? Kan men hem aan zijne moeder, aan zijn vaderland, aan zijnen Koning ontfvoeren?

„Zal hij *Lodewijk Buonaparte*, te midden van diens ballingschap, van diens zwerfend leven, volgen?

„Ik wil geen onbescheiden oog werpen op de staatkundige inzichten, welke in zoodanige beschikking kunnen gelegen zijn: ik wil niet onderzoeken, of het verblijf van het kind in Frankrijk wel met het belangstrok van al degene, tusschen welke deze successive overeenkomsten zijn gesloten. Het is, ten hoogste genomen, de zaak van het officie eene slip van dezen sluijer op te ligen. . . .

„Dan, het gewigtigste onderwerp is het belang van het kind. Wat komt het erop aan, of de graaf de Saint-Leu van de weldaden des gouvernementes heeft afgezien. Ik zoek hem niet te prijzen noch te laken; ik zal niet onderzoeken, of zulks het uitwerksel eener overdreven wijsbegeerte is. . . . De wettige Souverein heeft *Napoleon Lodewijk* met eene waardigheid bekleed; hij wilde dus, dat *Napoleon Lodewijk* Franschman bleef.

(Het vervolg op de kant dezer bladzijde.)

juwelier had, oped, in dewelke zij niets anders dan een stuk lood vonden.

Beide begaven zij zich op nieuw naar de politie, die reeds berigt omtrent den weg door dien afzetter geoomen, bekwamen had. De kooplieden zetteden hem achter na, ontvingen onder weg eenige berigten omtrent zijne route en vonden hem te Brugge, in het logement den *Gezinde Adelaar*, alwaar hij, op de instructien door den maire van Brussel gegeven, op hun verzoek gearresteerd werd.

Deze afzetting heeft plaats gehad op zondag den 19den dezer. Den volgende dag, des namiddags ten drie uren vertrokken de kooplieden naar Gend, alwaar de gezegde afzetter met den koetsier die hem naar Brugge moest brengen, om dat de bark met de votst niet konde varen, eenig geschild gehad had.

Des dingsdags, des morgens ten 5 uren, kwamen de kooplieden te Brugge aan. De afzetter was den vorige dag, des morgens ten half twaalf uren, aldaar aangekomen. (Het vervolg op bladzijde 200.)

gelegeerd te zijn, en hetgeen hem vóór hem zoude wóórden. Vervolgens vroegde hij naar eenen juwelier, wiens naam hij vroemde, men wees hem deszelfs woonplaats en hij begaf zich derwaards. Aldaar sloot hij eenen nieuwen koop, ter waarde van acht-honderd zesen-zestig franken, en wel met dezelfde voorzorg, die hij, bij het koopen van den kant gebruikelijk had.

De eerste koopman begaf zich naar het *Hotel de Flandre*, en vroeg naar iemand van dien naam. Men gaf hem ten antwoord, dat men dien niet kende, en verzekerde hem dat niemand van dien naam aldaar loogde. Hij keerde terug, in hoop dat de koper weder zoude komen; doch eenige uren daarna eenige list vermoedende, sneed hij den band door, opende de doos en vond twee oude voddren in dezelve; de echte doos was weggenomen. Hij begaf zich dadelijk naar de politie, gaf kennis van het geval en vervoegde zich met eenen officier der politie bij den juwelier, welke hij veronderstelde insgelijks bedrogen te zijn. De officier van politie brak het cachet van de doos welke de

een voor onze meeste burgers geheel nieuw gezigt. Z. K. H. de Erffyn van Oranje, had in zijne leide, met vier schoone paarden bespannen, mevrouw *Mermay*, vrouw van een engelschen kolonel. Des avonds was er redeute.

Men spreekt sedert eenige dagen alhier zeer veel van eene soort van afzetterij, welke, schoon niet nieuw zijnde, echter niettemin door dengenen door wien zij ondernomen wordt, gelijkt, en welke men niet genoeg publiek maken kan, ten einde elk en een ieder tegen de bedrivers die zich daarvan bedienen, op hunne hoede te doen zijn. Zie hier het geval.

„Een zeer welgekleed persoon, vervoegde zich bij een onzer kantenkoopers, en kocht voor twaalf-honderd twee-en-twintig franken kant. Hij deed dezelven in eene bordpapieren doos, die hij hem aanbod, leggen, bond dezelve met eenen band toe, nam een stuk lak hetwelk hij bij zich had en vervoegde zelve de doos, verzoekende den koopman, hem die in het logement *Hotel de Flandre* te doen toekomen, alwaar hij zijde

„Hoer kan dit geschil vol gerustheid eindigen. Hoe- zeer de moederlijke bezorgheid ligtelijk ontroerd wordt, zoo vermeen ik, van nu af, die van mevrouw de hertogin van Saint-Leu te kunnen gerust stellen.”

Dit pleidooi, dat derdehalf uur geduurd heeft, en waarvan wij slechts eene zeer onvolkomen schets kunnen mededeelen, heeft aan een zoo talrijk als uitstekend auditorie de schoondagen van de Fransche pleitzaal herinnerd.

De heer *Tripiet* zal, vrijdag den 27sten Januarij, voor den grave de Saint-Leu repliceer plichten.

Op den 19den dezer, is hier de schoonste siedenavert gehouden, die wij sedert zeer langen tijd hebben bijgewoond. Dertig rijk versierde steden trokken des namiddag door de stad, en begaven zich tegen vijf uren naar het hotel *Belle Vue*, alwaar een prachtig middagmaal was aangelegt. Des avonds werd de siedenavert bij fakkellicht herhaald, en verschaft door den rijkdom der leverijen, de prachtige paardentuigen, enz.

W A A R S C H U W I N G.
UIT DE HAND TE KOOP.
Een hecht, sterk en wel bevestigd SCHILERS JACHT, liggende te Makkum, lang over 60 voet, 14 en 10
op zijn uiterste 64 voeten, voor weinige jaren extra vermaakt, met zell en tiel, akers en tonnen, zoo als
bevestigd later bevestigd is door Sijde Sijde de Jong. Wie hier aan gading maakt, vervoegte zich by G. T. WYLANDA,
Z. E. G. T. H. E. T. V. O. O. R. T.
De GOEDEREN, tot de lakenswinkel als volkswaard behorende, worden door de wed. van Hare
Kamp, op de Talsen te Leeuwarden, tot vernieuwde prijzen van 10 af aan uitverkocht.
Een JONGELING, lieft luttelende de zevenen en twee-en-twintig jaren oud, een goede hand schry-
ver, en behoorlijk kanuutende reizen, en vroezen van goede reizen en berisende dezelfe
redelyk gedrag; genegen znde aan een Konoor van BESCHREVENE en ONBSCHREVENE MIDDELEN, in een der
kleine steden dezer Provintie, te worden geplaatst, wordt verzoekt, sich hoe ear hoe lever, ter bekoning van andere
informaties, te vervoegen aan het bureau van deze Courant, in de hoofdredactie.

gekomen, zine vervolgers arresteerden hem in naam
der wet, in bovengezegde herberg, van waar hij naar
het huis van arrest vervoerd werd; zullende de wel-
dra herwaards overgebragt worden.
Hij zegt *Haeguenhem* te heten, en van Galeis geboor-
tig te zijn. De kanten waren nog in hün gehed; doch
vier gouden kettingen van een half pond goudsmide
gewicht, zijn, naar hij zegt, te Aalst verkocht: men
heeft reden te vermoeden, dat hij deselven in de her-
berg, in dewelke hij gearresteerd werd, aan een per-
sonen die zich voor Joden uitgeven, verkocht heeft.
LEEUWARDEN, den 31 Januarij.
De berigten uit Weenen van den 15den dezer, be-
helzen, dat de hoop van weldra de groote discussie
geëindigd te zien, van dag tot dag ideneemt, zelfs de
grootste waarschijnlijkheid bekomt. De twee hoofd-
punten van Polen en Saxon eenmaal geëindigd zijnde,
zullen de andere zaken, aan welken deselven in den
weg stonden, met des te meerder ijver voortgezet wor-
den, en men zal zich met nut van die menigte van
stukken bedienen, welken in dien tusschentijd ingele-
verd zijn; als dan zal het comité voor de zaken van
Duitschland, dertzelver zoo lang afgebrokene zittingen
hervatten. Intusschen heeft men zich niet te vleijen,
dat het groot aantal belangrijke zaken, welke nog af-
gehandeld moeten worden, geen langen tijd zoude
vereischen: het zoude dwaasheid zijn, den tijd van het
uit een gaan van het congres te willen bepalen.

Door de eerw. groote kerkenraad der nederduitsche
gereformeerde gemeente alhier, is op den 29sten de-
zer, mit her te voren gemeld aestal, geformeerd het
navolgend drietal:
DD. A. ten Hoeve, te Lochum; M. Gouverneur, te
Beetsterzwaag; E. Voet van Gampen, te Bolsward.

De postmeester-generaal der Vereenigde-Nederlanden
maakt hiermede bekend:
1. Dat, ter gemoetkoming aan de regtmatige klagen
over den bezwarende maatstaf, naar welke de binnen-
landsche brieven, volgens de progressie bij grammes,
door het Fransche postwezen alhier te Lande ingevoerd,
alsnog worden getaxeerd, en ter voldoening aan de ge-
manifesterde intentie van Z. K. H., de voorschrevene
progressie, met den eersten februarij 1815, zal wor-
den afgeschaft, en provisioneel vervangen door eene
meer matige taxe; in diert voegde, dat de binnenland-
sche brieven, minder dan één lood wegende, met het
enkele port zullen worden getaxeerd; terwijl voor elk
half lood daar boven, één half port meerder zal moe-
ten worden betaald; doch, dat deze moderatie van port
geenzins aanleiding behoort te geven tot het insluiten
van brieven, of andere verkeerde paktijken, waardoor
's Lands finantiën zouden kunnen worden benadeeld of
verkort, en dat dienvolgens de directieuren der respec-
tieve postkantoren zijn gekwalificeerd, de brieven, waar
omtrent zoodanig misbruik, ter prejudice van den Lan-
de, mogt plaats hebben, met dubbel port te bezwaren.
2. Dat, op autorisatie van Z. K. H., ingevolge ge-
maakte schikkingen, voortaan, en wel te beginnen
met den eersten februarij 1815, voor alle brieven, ge-
destineerd naar Groot-Brittannië, zal moeten worden
betaald het gewone binnenlandsche port, van de plaats
der afzending tot den Briel, plus drie stuivers, voor
het transport ter zee, per enkele brief, wegende be-
neden het lood, en de zwaarderen, volgens de boven-
gemelde, als nu provisioneel bepaalde progressie; zul-
lende, zonder zoodanige betaling, de brieven niet wor-
den verzonden.
3. Gravenhage, den 9 Januarij 1815.
De postmeester-generaal der Vereenigde-Nederlanden,
VAN PALLANDT VAN KEPPEL.

DE SCHOUT VAN DE GEMEENTE OENKERK roept, by deze op, de florenplichtige ingezetenen van de Gemeente
Oenkerk, om, op MAANDAG dan zeiden FEBRUARY aanstaande, in de Kerk te Oenkerk te compareren, ter
stemming van nieuwe KERKVOOGDEN voor de afgaande:
OENKERK, des morgens ten half tien uren precies.
ROODKERK, des morgens kwartier voor tien uren.
ROODKERK, des morgens ten tien uren.
W. Y. N. S., des morgens kwartier na tien uren.

OENKERK, den
28 January
1815.
Alzoo CORNELIS VAN STEENWYK, Mr. Huistimmerman, en BARBARA DE KONING, echtelieden, gewoond hebbende
te Harlingen, van daar al sedert een geruimen tyd, op een clandestine wyze zyn vertrokken, zonder eenige order
op hare Boedel te hebben gesteld; Zoo is het, dat de ondergeteekende fungerende VREDEREGTER van het kantoor
Harlingen, by deze, opgenoemde Cornelis van Steenwyk en Barbara de Koning oproept, om voor den 1sten MAART
aanstaande, of in persoon, of by voldoende procuratie, de noodige orders op hare weinige achtergelatene goederen, en
onafgedane zaken te stellen, zullende by gebreke dies, over dezelve worden gedisponeerd, zoo na regten.
HARLINGEN, den
25 January 1815.

BOELGOED.
De openbare notaris J. D. HANEKAMP VAN HARINXMA, te Leeuwarden, zal, op MAANDAG den 6den FEBRU-
ARY 1815, en volgende dagen, des morgens ten 9 uren, ten huize van Cornelis Andrius Dylenga, Schipper, woon-
achtig op het Noord-Vliet, by Leeuwarden, publiek, by boelgoed en gereed geld, presenteren te verkoopen:
MEUBELN en HUISGERADEN, voorts WINKELWAREN en WINKELGEREEDSCHAPPEN, als: Koffy, Thee,
Pruimen, Rofynen, Suiker, Corenten, Kandy, Orten, Bonen en wat verder te voorfchyn zal worden gebragt.
De openbare notaris N. MEYER, te Bolsward, zal, publiek by stryk- en verhooggeld, aan den meestbiedenden,
presenteren te verkoopen:
Een KOFCHIP, DE VROUW MAIKE genaamd, lang over Steven 32 en wyd 12½ voeten, met al zyn staand en
lopend Wand, Zeil en Treil, Ankers, Touwen, Haken, Boomen en Koksgoederen; zoo en in diert voegen hetzelve
door den eigenaar Anne Hilles Visser, in de Beurt van Bolsward op Amsterdam wordt bevaren, en thans liggende in de
Stads Gracht, te Bolsward.
Wie hier aan gading heeft, kome, op ZATURDAGEN den 4den FEBRUARY 1815, by de beschryving, en den
11den daaraanvolgende, by den finalen palmflag, telkens des avonds ten 6 uren precies, in de herberg HET FOR-
TUIN, te Bolsward, en koope op conditie dan voor te lezen, die intusschen te vernemen zyn ten kantore van voor-
noemden notaris.

PUBLIEKE VERKOOPING.
Op een Crediet van 6 weken: Van verschillende WINKEL-GOEDEREN, bestaande in Lakens, Karfaaljen, Duffels,
Calonken, Boezelsar, Rok- en Broekstapen, Bonten, Flenellen, Serges, Karoenen, Linnen, Dock, Marfelle,
Rouans, Toppen, Silefisch Linnen, Greisen, Dekens, Teekem, Veeren, gemaakte nieuwe Bedden, Kousen, Hand-
schoenen, Mofjes, Slaapmutzen, Listen, Koorden, Knoopen, Spelden, Mutzen, Taften, Doeken, en wat meer van
dage dienende zal worden ten voorfchyn gebragt, op DONDERDAG den 23sten FEBRUARY 1815, ten huize van DIRK
BUIJMAN, aan de Voorstraat te Harlingen.
De GOEDEREN kunnen twee dagen te voren door des verkiezende bezichtigd worden, en de Notitien van dezelve zyn
te bekomen by de Kooplieden DETERMATER en RINSMa, ten gemelden Stede.
NB. Het voormelde HUIS is ook UIT DE HAND TE KOOP.
Ingevolge Besluit van den 27sten JANUARY 1815, zal de KERKENRAAD der Walsche Gemeente, in
mitsdien, in navolging van in vroegere jaren gedane oproepingen, by deze, elk en een legelyk, die op eenige Zit-
plaatsen of Banken in de voornoemde Kerk regt van eigendom pretendeert, opgeroepen, om daarvan mer voldoende be-
zuylen, schriftelyke aangave te doen voor den 1sten MEI 1815, by den President-Diaken Mr. J. C. BERGSMa Jr.
Zullende alle Zitplaatsen en Banken, die alsdan niet zyn gereclameerd, gehouden worden aan de Kerk te behooren.
H. J. JACOBS, van Almelo, Koopman in alle soorten van LINNEN, TAFELGOED, MAR-
SEILLES, VYTELs, enz., adverteert, dat hy, van voormeden is den 15den
FEBRUARY aanstaande te vertrekken; houdt zich gerecommandeert in ieders
gunst, met belofte van een civiele behandeling.
NB. Is gelogevd ten huize van den heer MICHEL VERGNE, op de hoek van de Kleine Hoogstraat, te Leeuwarden.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.

Heden avond ten half negen uren, verloorste een
weigeschaps zoon, J. J. TEN WOUDE, geliefde
hulsvrouw van
HARM KROES Hk. Zoon, JUNIOR,
OUDERMARKT, den 28 Januarij 1815.
Heden verloorste zeer voorspoedig van een welge-
schaps zoon, R. WYBRANDI, hulsvrouw van
DOCKUM, den 28 Januarij 1815.
Heden verloorste van een weigeschaps zoon
Y. BOS, echtepoore van
ST. ANNA, den 28 Januarij 1815.
W. CAMP HUIS,
genees-heel-en-voedmr.
Mijne geliefde hulsvrouw, CATHARINA STIN-
STRA, verloorste heden avond ten 8 uren, voorspoedig
van een weigeschaps dochter.
FRANKER, den 30 Januarij 1815.
Heden morgen, verloorste van eene dochter,
ROMKJE BREDEE, geliefde hulsvrouw van
LEEUWARDEN, den 30 Januarij 1815.
W. SCHREUDER.
Oudertrouwd,
LEEUWARDEN, den 28 Januarij 1815.
H. SCHULTZE, en
A. DE VRIES.
Heden morgen, circa 10 uren overleed mijn
waarde man SJERK NIEUWENHUIS, in den ouder-
dom van 61 jaren; dienende dit tot bekendmaking aan
vrienden en bekenden.
SNEEK, den 25 Januarij 1815.
T. H. O. L. K. E. S.,
wed. S. NIEUWENHUIS.
Heden morgen, overleed, aan verval van krich-
ten, onze veel geachte oom, RIENK STREVENs POS-
THUMUS, in den ouderdom van circa 84 jaren; waat
van wij door deze kennis geve.
S N E E K, den 27 Januarij
1815.
B. WOUTERS,
U. WOUTERS,
geb. POSTHUMUS.

BEURS-PRIJS DER EFFECTEN.			
Amsterdam, den 28 Januarij 1815.			
Holland, Werkelijke Schuld . . .	2½ pCt.	37½	38
Uitgestelde Schuld . . .		3½	3½
Kansbilletten . . .		21½	22
Restant . . .		14	14
Domijn-rescriptien . . .	4	70	71
Bons van het Syndikaat			
5de serie . . .	5	98½	99½
Dito . . . 6de serie . . .	5	96½	97½
Dito . . . 7de serie . . .	5	94½	95½
Dito . . . 8ste serie . . .	5	93	93½
Frankrijk, Tiers Consolides . . .	5	77½	78½
Certificaten van dito . . .		70	71
Engeland, geconsolideerde . . .	3	67½	68
Rusland, bij Hope en Comp. . .	5	62½	63½
Dito Coupons		62	62½
Pruissen, bij de wed. Ueberf. en Serr. . .	5	89	90
Spanje, aeg. bij Hope en Comp. 1807 5½		28½	29½
Dito Coupons		10	10½
Weener bank bij Goll en Comp. . .	5	21	23
— dito . . .	4	18	18½
Certific. bij Goll en Comp. . .	2½	22½	23
Italiën Monte Napoleon . . .	5	39½	40½
Napelsche Certificaten . . .	5	44	44½
Zweden, bij Hoggner en Hasselgr. . .	5	42½	44
Dito Coupons . . .		29	29½
Deensche Tollen . . .		46	47
Amerika, bij Hope en Comp. . .	5½	91½	92
— bij Staphorst . . .	5½	80½	81

Natens den Schout,
G. A. AVENHORN VAN NAUTA,
Secretaris.
De Vrederegter voornoemd,
D. C. ZYLSTRA, fungerend Vrederegter.

SCHOTANUS, openbaer notaris te Wostum, zal alder, op VRYDAG, den 10den FEBRUARY aanstaande, des
vrijdags ten twee uren, by de beschryving, en des avonds, ten vyf uren, by de finale toewyding, ten huize
van W. S. MINES, kastelein in 's Lands Welveren, publiek presenteren te verkoopen:
Een TJALSCHIP, genaamd DE JONGE AREND, by J. T. Holma als schipper wordende bevaren, lang over Ste-
ven 68 voeten, hol en wyd naar advaant, liggende in de Dioppe Dolle, by de Zoutblanderij van de mede-eigenaar den
heer J. Tromp alder, breder by billicien en inventaris gespecificeerd, waarvan de conditie by bovengemelde notaris
en te vernemen.
De KERKVOOGDEN van Midlum presenteren, op ZATURDAG den 4den FEBRUARY 1815, des namiddags ten twee
uren, in de Herberg alder, met autorisatie van den heer Gouverneur dezer Provincie, ten overhan van den not-
ris ANDRIES STINSTRa, publiek aan den meestbiedenden, final te verkoopen:
Eene ERUWIGE RENTE, doende jaarlyks een-en-twintig Gulden, grante uit de bovengemelde Huizinge en Her-
berg, te Midlum.
Van het Tydschrift: DE RECENSENT, ook der RECENSENTEN, No. 12, van het vilde deel ver-
zonden, met de Tiele en Registers, tot dat deel berekelyk. Hetzelve zal dieffaar 1815 weder Maand-
lyk met een Nummer verryld worden, even als de andere Maandwerken. In de RECENSENTEN vindt men meer alle de
in Holland uitkomende Werken vrymoedig beoordeeld, met byzonder tenzigt op hetgeen in anders Recensente Ge-
schiften daar over gezegd is; verder, ANTIKRITIEKEN van onderfchiedene Auteurs, tegen de Beoordeelingen in
andere Recensente Journaalen; en eldelijk, een zeer belangryf MENDELWERK, waarin vele flukken van finck,
en het interefantle uit de beste Buitenlandfche Journaalen gevonden word. — No. 1, van den jaargang 1815, of het 8fte
deel, zal met zynen February jaargang, worden uitgegeven by den boekverkooper JOH. VAN DER HEE, in Amsterdam.

Van het Tydschrift: DE RECENSENT, ook der RECENSENTEN, No. 12, van het vilde deel ver-
zonden, met de Tiele en Registers, tot dat deel berekelyk. Hetzelve zal dieffaar 1815 weder Maand-
lyk met een Nummer verryld worden, even als de andere Maandwerken. In de RECENSENTEN vindt men meer alle de
in Holland uitkomende Werken vrymoedig beoordeeld, met byzonder tenzigt op hetgeen in anders Recensente Ge-
schiften daar over gezegd is; verder, ANTIKRITIEKEN van onderfchiedene Auteurs, tegen de Beoordeelingen in
andere Recensente Journaalen; en eldelijk, een zeer belangryf MENDELWERK, waarin vele flukken van finck,
en het interefantle uit de beste Buitenlandfche Journaalen gevonden word. — No. 1, van den jaargang 1815, of het 8fte
deel, zal met zynen February jaargang, worden uitgegeven by den boekverkooper JOH. VAN DER HEE, in Amsterdam.